

ТЕРМОДЫНАМІЧНІ СУЗОР'Є

GWIADDOZBJÓR HERBÓW

У канцы XIV ст. у Вялікім княстве Літоўскім (ВКЛ) пачалі ўзінкаць буйныя латыфунды. Разам з гарадамі, мястэчкамі, сялянскімі дымамі яны належалі магнацкім родам — нашчадкам быльых удзельных князёў. Прадстаўнікамі магнацкіх родаў (асабліва ўплывовыя — Агінскія, Астрожскія, Алелькавічы, Гальшанскія, Гаштольды, Радзівілы, Сапегі, Сангушкі, Завішы, Хадкевічы, Храптовічы, Тышкевічы і інш.) утваралі эліту тагачаснай феадальнай дзяржавы, у складзе якой былі і землі Беларусі, захоўвалі сваю гегемонію ў ёй на працягу некалькіх стагоддзяў і, уласна кажучы, вызначалі напрамкі развіцця ВКЛ, тварылі яго гісторыю. Яны займалі ў княстве вышэйшыя пасады, мелі свае войскі, вельмі шанавалі свае традыцыі, родавыя карані і стасункі і таму лічылі за абавязак і гонар увасабляць усё гэта ў візуальных адпаведніках — гербах родавых і асабістых. На Беларусі вядома цэлае сузор'е такіх гербаў, якія не толькі адлюстроўваюць гістарычныя повязі, роднасныя адносіны магнацкіх родаў і іх выдатных прадстаўнікоў, але і маюць высокую мастацкую вартасць.

У гэтую падборку ўвайшлі ўзноўленыя выявы гербаў як вельмі знакамітых, так і менш уплывовых, але значных у жыцці ВКЛ, асоб.

W końcu XIV st. w Wielkim Księstwie Litewskim zaczęły powstawać bujne latyfundie. Razem z miastami, miasteczkami, wiejskimi dzielnicami one należały do dynastii magnackich potomków wczesnych książąt dzielnikowych. Przedstawiciele dinastii magnackich (zwłaszcza wpływowo Ogynsky, Ostrożscy, Olelkiewiczy, Holszańscy, Hosztoldy, Radziwiłowie, Sapiehi, Sańhuszki, Zawiszy, Chodkiewiczy, Chraptowiczy, Tyszkiewiczy i inn.) stanowili elitę tam tego państwa feodalnego, w którym były i ziemie białoruskie, zachowali swoją hegemonię w nim w ciągu kilku stuleci i właściwie wydzieliли kierunki rozwoju WKL, tworzyli go historię. Oni zoymowali w księstwie posady najwyższe, mieli swoje wojska, bardzo szanowali swoje korzenie dynastyczne i stosunki i dlatego liczyli swoim obowiązkiem i honorem wcieleśniczyć wszystko przez ekwiwalenty wizualne — herby dynastyczne i osobiste. Na Białorusi jest cały gwiazdozbior takich herbów, które nie tylko pokazują związki historyczne, stosunki dynastii magnackich i ich wybitnych przedstawicieli, ale i mają wysoką wartość kulturową. Do tego zbioru herbów należą rekonstrukcje herbów osób bardzo znanych, a też osób mniej wpływowych, ale mimo to ważnych w życiu WKL.

Герб Адама
Казіміра
Чартарыйскага

Герб Адама Чартарыйскага (1734–1823), князя на Клевані і Жукаве, кандыдата на трон Рэчы Паспалітай, дзяржаўнага і ваеннага дзеяча ВКЛ, генеральнага старосты падольскага, фельдмаршала аўстрыйскага.

Herb Adama Czartoryskiego (1734–1823), ksęży na Klewani, Źukowie, kandidata na królestwo Rzeczy Pospolitej, państwowego i wojennego dziejacza WKL, feldmarszalka austriackiego.

*Герб Яна Альбрэхта
Радзівіла*

Герб Яна Альбрэхта Радзівіла (1591–1626), князя на
Алыцы і Нясвіжы, ардыната клецкага, старосты упіцкага.

Herb Jana Albrechta Radziwilla (1591–1626), ksęży
na Alyce i Nieswiży, ordynata kleckiego, starosty Upickiego.

Герб Яна Карала
Хадкевича

Герб Яна Каала Хадкевіча (1560–1621), графа на Шклове, Мышы і Быхаве, старосты жмудскага, дзерпцкага, любашанскага, адміністратара зямлі інфлянцкай і вялікага гетмана ВКЛ.

Herb Jana Karola Hodkiewicza (1560–1621), hrabi na Szklowie, Myszy i Bychowie, starosty Źmudskiego, Dzierptskiego, Lubaszanskiego, administratorza ziemi inflanskiej, welkiego hetmana WKL.

Герб Юзэфа
Генрика Борха

Герб графа Юзэфа Генрыка Борха (1764–1835),
віцебскага губернскага маршала.

Herb hrabia Josefa Henryka Borcha (1764–1835),
marszalka vitebskiego.

Герб Яна
Ўладзіслава
Сангушкі

Герб Яна Уладзіслава Сангушкі з княжацкага роду герба «Пагоня» ў ВКЛ і Рэчы Паспалітай (15–18 ст.), князя на Ковелі.

Herb Jana Wladisława Sanhuszki z dynasti herba «Pagonia» w WKL i Rzeczy Pospolitej (15-18 st.), ksęży na Koweli.

Герб Игнацы
Якуба Масальскага

Герб Ігнацы Якуба Масальскага (1726–1794) з кня-
жацкага роду ўласнага герба «Масальскі», прадстаўнікі якога
ў 14–17 ст. валодалі землямі і маёнткамі на Смаленшчыне, у
Маскоўскім княстве і інш, належалі да ліку палітычных і гра-
мадскіх дзеячаў ВКЛ і Масковіі.

Herb Ignacy Jakuba Mosalskiego (1726–1794) z
dynastii księskiej herba własnego «Mosalski», którego
przedstawiciele mieli ziemie i majątki na Smolenszczynę, w
księstwie Moskowskim i innych, należeli do kręgu dzierzących
politycznych i społecznych WKL i Moskowii.

Герб Бенедыкта
Марыконі

Герб Бенядыкта Марыконі, вялікага пісара ВКЛ, ка-
валера ордэнаў Белага Арла і Св. Станіслава.

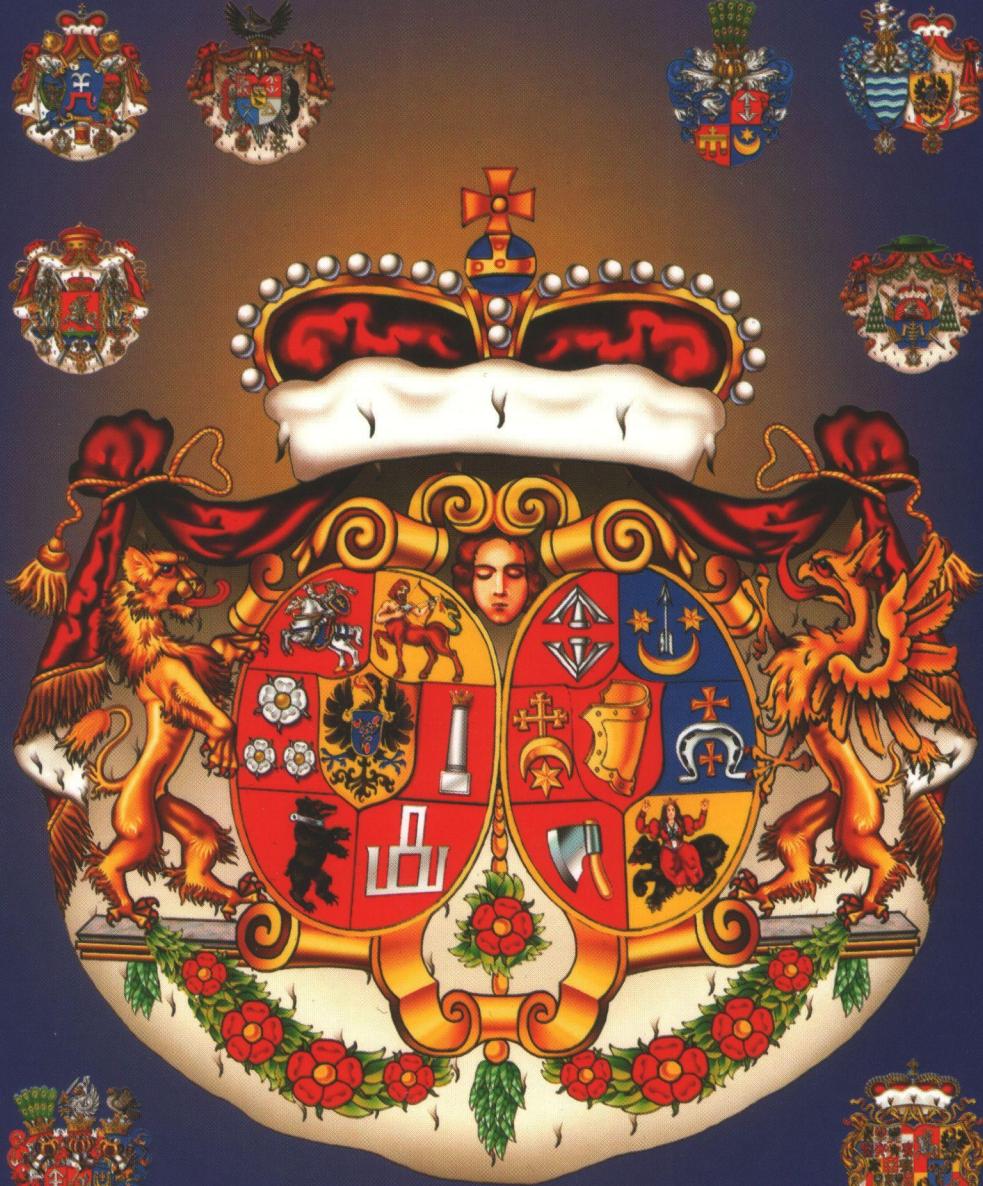
Herb Benedikta Marykoni, wielkiego pisarza WKL,
kavalera ordenow Bialego Orzela i Sw. Stanisława.

Герб Льва Сапегі

Герб Льва Сапегі (1557–1633), вялікага пісара ВКЛ, канцлера, вялікага гетмана ВКЛ, ваяводы віленскага, старосты магілёўскага, брэсцкага, слонімскага і інш.

Herb Lwa Sapiehi (1557–1633), pisarza wielkiego WKL, kanclera, hetmana wielkiego WKL, wojewody wilenskiego, starosty mogilewskiego, brześckiego, slonimskiego i inn.

Герб
Карала Станіслава
Радзівіла

Герб Каала Станіслава Радзівіла (1734–1790), дзяржанаага дзеяча ВКЛ, мечніка, ваяводы віленскага, ардыната нясвіжскага і алыцкага. Валодаў таксама Слуцкам, Капылём, маёнткамі на Украіне, у Літве, Польшчы.

Herb Karola Stanisława Radziwiła, miecznika, wojewody wilenskiego, ordynata nieswiżskiego i olickiego. Panował też na ziemiach Sluckich, Kopylskich, miał majątki na Ukraine, Litwie, w Polsce.

Герб Крыштофа
Завішы

Герб Крыштофа Завішы (каля 1600–1670), пісара літоўскага, старосты менскага і браслаўскага, вялікага маршалка надворнага, кашталяна віленскага. Валодаў маёнткамі ў заходній, паўночнай і цэнтральнай Беларусі.

Herb Krzysztofa Zawiszy (około 1600–1670), pisarza litewskiego, starosty menskiego i brasławskiego, wielkiego marzhalka dworskiego, kaźstelana wilenskiego. Miał majątki na zachodzi, polnocy i w centru Białorusi.

Герб Томаша
Сапеги

Герб Томаша Сапегі (1598–1646), ваяводы вендэнска-
га, старосты гайенскага.

Herb Tomasza Sapiehi (1598–1646), wojewody
wędenskiego, starosty hajenskiego.

*Герб Людвікі
Караліны Радзівіл*

Герб Людвікі Карапіны Радзівіл (1667–1695), маркграфіні брандэнбургской, княгині на Біржах, Дубінках, Слуцку, Копысі, Любчы, Смалявічах, Койданаве і інш., панны на Невелі і Себежы.

Herb Ludwiki Karoliny Radziwilonny (1667–1695), markhrabiny Brandenburskiej, ksęńzy w Birzach, Dubinkach, Slucku, Kopysi, Lubczy, Smolewiczach, Kojdanowie i inn., a też na Neveli i Sebieży.

*Герб Михала
Казіміра Агінскага*

Герб Міхала Казіміра Агінскага з Казельска (1730–1800), чашніка літоўскага, пісара польнага літоўскага, ваяводы віленскага, вялікага гетмана ВКЛ. Жыў у Пецярбургу, Варшаве, Слоніме, Францыі. Меў маёнткі ва Усходній Беларусі. У Слоніме заснаваў тэатр, капэлу. Пабудаваў Агінскі канал паміж Ясельдай і Щарай.

Herb Michala Kazimierza Oginskiego z Kazelska (1730–1800), chashnika litevskiego, pisarza litewskiego, wojewody wileńskiego, hetmana wielkiego WKL. Mieszkal w Peterburgu, Warszawie, Slonimie, Francji. Mial majątki na Białorusi wschodniej. Zalozyl teatri I kapel w Slonimie. Pobudował kanal Oginski między Jaseldą a Szcrarą.

ГЕРАЛЬДЫЧНАЕ СУЗОР'Е

Камплект паштovак на беларускай і польскай мовах

Выявы гербаў з'яўляюцца прадметам аўтарскага права.

Усялякае іх выкарыстанне без згоды праваўладальніка забараняецца.

Мастак-геральдыст А. Леўчык
Камп'ютарны дызайн А. Нячай

© УП "Мінская фабрыка
каляровага друку", 2004
© Нячай А. А. Дызайн, пераклад, 2004

Выдавец і паліграфічнае выкананне: УП "Мінская фабрыка каліровага друку".

220024, г. Мінск, вул. Каржанецкага, 20. Тыраж 3000 экз.

